HebrewBooks.org ©Mozna Publishers. No commercial use allowed.

גמ' נהי דאיסור. גרידא חל על איסור לית ליה כגון האוכל נבלת בהמה עממאה אינו חייב משום נבלה דהיינו איסור גרידא לגיכא לא כולל ולא מוסיף: **מגו דאפסר באיסורים** [מז] (ב) (**שהוסום**). פירסר נמי בחלב משום טומאה והיינו כולל ולא איסוסף איסורא לאגברא איסוסף איסורא לגבי אחריני כייל [יז] נמי לגאי באיסורא: **איסור הייב.** היינו מוסיף דאיסוסף איסורא אחפלא: **נוסר.** נמי איסור מוסיף: **יב"כ.** איסור כולל דאיסוסף איסורא לאגברא אחרי דמשאתרי ליה עד **השאת:** **בשני בחמות גו מיירי ונוסר ופיגול בחדא בהמה ליכא.** דפיגול אינו אלא בד' עבודות של דם הילכך מדפגלה לא חזיא לא לאכילת אדם ולא לאכילת מזבח הלכך לא חיל עליה נוסר: **דפקע ממנו פיגולו.** דקדשיו מזבח בעבודה. טעמיה דעולא מפרש בזבחים (דף מג.): **אי רוצה אמוזבח שדייה.** לגולו אבר אמזבח והוי טוליה נוסר כו': **הלגו באכרים כו'.** אלי בעיא בפרק בהמה המקשה (חולין ע.): **כזיים אחד.** אלב דאיסור קמיירי בשני זיתי אלב לא קמיירי: **כוהבא אים בה ג' זיתים.** דכך בית הבליעה מחזיק: **כגון שאכל טוליא באלגה.** דאחכילת אלב שהחייב שלא חטאות ואשם וגורם נמי להשלמת אכילת (ג) כותבת וזית של טוליא משלים לכותבת הילכך לא תגא פגול דבשני זיתי אלב לא קמיירי. ואי תימא לוקים כגון שהעלה זית של טוליא אמזבח [יח] דהוה אלב פיגול ולטוליא נוסר (ד) א"כ לא מהני נוסר אזית אלב ואלן בעינן דליהוי אד אכולהו [יט] דאכילה קתני דהיינו כזית: [יט] (גליו"ן) **אלא בכזיים אחד מיירי.** ואי אגמיה לפלגיה דזית אמזבח אין הקטרה [כ] בבפחות מכזית [כז]: **כגון שאכל טוליא באלגה.** ואם נמצא לומר ליחייב אכוליא אמשום פיגול ואחלבה אמשום נוסר לא מצי למימר הכי דטעמא שאכל [כא] קתני דבאלב עצמו בעי לאוקומי לכולהו איסורי. פירוש [כא] מורי: **רב פפא אמר.** לאכי לא תגא פיגול דלא מיירי בשני זיתי אלב ודקא קשיא לך כותבת כגון דמלייה לאלב באמרי והשאינו לכותבת: **ומפרש לה כגון דאכל כזיים פיגול.** מבהמה אחרת בהדה: **וניתני אם טוליאו אחייב.** דהא יה"כ הוא: **אמוזמן לו.** שזימנוהו מאמעמול לאוליך הטעיר: **ואם אומרת.** מדקתני אפילו בשאת אין עירוב והוליאה יה"כ לאיסור אם איתמר דרפרס אלב אלא אי איתמר דתניא [ז] ושלח ביד איש עתי [ח] איש [ט] להכשיר את הזר [י] עתי אפילו [יא] בטומאה ואפי' [יב] בשבת עתי במזומן קתני עתי אפילו בשבת אמר דרפרס זאת אומרת עירוב והוצאה לשבת [יג] ואין עירוב והוצאה איתוסף ביה לגבי הדיוט חל עליה יוה"כ מיגו [יד] דאיתוסף ביה איסור לגבי חולין איתוסף ביה לגבי גבוה ונתני ה' חטאות ונוקמה כגון דאכל כזית פיגול בחדא בהמה קמיירי בשתי בהמות לא קמיירי ונותר ופיגול בחדא בהמה לא משכחת לה אלמה לא משכחת לה כגון שהעלה [טו] אבר פיגול לגבי מזבח דפקע פיגוליה מיניה והוה ליה נותר וכדאמר עולא [יז] קומץ פיגול שהעלה לגבי מזבח פקע פיגולו ממנו והוה ליה נותר באבר אחד קא מיירי בשני אברים לא קמיירי ונותר ופיגול בחד אבר לא משכחת לה אלמה לא משכחת לה כגון שהעלה אבר פיגול לגבי מזבח [יח] דפלגיה אנחיה ע"ג מזבח ופלגיה מאבראי דמזבח דהוהוא דמזבח פקע פיגול והוה ליה נותר וכדאמר עולא קומץ פיגול שהעלה על המזבח פקע פיגולו ממנו והוי ליה נותר א"ל לא אי [יט] רובא דמזבח שדייה למזבח רובא דבראי שדייה לבראי תפשוט דבעי [כ] רמי בר חמא הלכו באברים אחר הרוב או לא אלא בכזית אחד קמיירי בשני זיתים לא קא מיירי ולא והקתני י"ה ובי"ה [כא] כותבת [כב] דמחייב וכותבת אית ביה שני זיתים א"ר זירא כגון שאכל כוליא בחלבה רב פפא אמר כגון דמלייה בתמרי רב אדא בר אחא מתני ה' חטאות ומתריץ לה כגון דאכל כזית פיגול ולא משני כהני שינויי דקא משנינן ונתני שש חטאות ונוקמה כגון דאכל [כג] כזית דם בחדא אכילה קא מיירי בשתי אכילות לא קא מיירי ושיערו חכמים [כד] דאין בית הבליעה מחזיק יותר משני זיתים: ר"מ אומר וכו': ונתני אם הוציאו חייב מ"ט קתני אם היתה שבת [כה] אמר רפרם זאת אומרת עירוב והוצאה לשבת [כו] ואין עירוב והוצאה לי"ה ממאי דלמא [כז] יש עירוב והוצאה לי"ה והכי קתני אם היתה שבת והוציאו חייב אף משום שבת וי"ה אלא אי איתמר דרפרס על הדא איתמר דתניא [ז] ושלח ביד איש עתי [ח] איש [ט] להכשיר את הזר [י] עתי אפילו [יא] בטומאה ואפי' [יב] בשבת עתי במזומן קתני עתי אפילו בשבת אמר רפרם זאת אומרת עירוב והוצאה לשבת ואין עירוב והוצאה ליה"כ ממאי שאני שעיר המשתלח דהכשירו ביה"כ בכך אלא דרפרס [יג] [יד] ברותא היא: **מתני'** יש בא ביאה אחת [יד] וחייב עליה ו' חטאות כיצד [טו] הבא [טו] על בתו חייב עליה משום בתו ואחותו אשת אחיו ואשת אחי אביו ואשת איש ונדה: **גמ'** והא

אם היה שבת והוציאו. [כז] ומ"ת מה שייך זה לענין אכילה ויש לומר דהכי פירושו והוליאו בפיו דכיון שהניחו בפיו ברה"ר והוליאה ברשות הרבים מחייב משום הוצאה דבליעתו היא הנחתו דהא מוציא אמר עולא קומץ פיגול כו'. ואם תאמר אמאי לא פריך מאבר גופיה דאמר פרק המזבח מקדש (זבחים פד. ופה:) דאשיב שחטו חוץ לזמנו כו' אם עלו לא ירדו כך אם ירדו לא עלו וקאמר עולא ג"כ אלא אלא משלא מצלה בו אחור אבל מצלה בו אחור אפילו ירדו עלו וא"כ ש"מ [יח] דעושה לחמו של מזבח ופקע פיגולו ממנו וי"ל דמבל מקום לא תגא ליה בהדיא כל כך דפקע פיגולו ממנו כמו [יח] בהדיא דקומץ: **פקע** פיגולו ממנו. דמנחות הקשה רש"י פרק הקומץ (דף יד.) אמאי אינטריך קרא למעט קומץ מפיגול תיפוק לי דלא קרב המתיר כמלוחו ותירץ דמיירי במשלה בו אחור ברובו שהותרו הזיריס כדאמרינן קומץ מאימתי מתיר הזיריים באכילה משהוצת אחור ברובו וקשה דא"כ [טו] (לוקיס) דפקע פיגולו ממנו כדמוכח הכא ויש לומר דמיירי שחלו פקע פיגולו המזבח וחלו לא העלה דלא פקע פיגולו מן החלי שנשאר [יח] ואם תאמר ואפי' לכתחלה נמי מעלין ליה כדאמרינן פרק בית שמאי (זבחים מג.): **אי קומץ דפלגיה אנחיה אחרא** [יח] **אסיקנא ליה לכתחלה** וי"ל **שאני התם שהיה כולו** מתחלה ע"ג המזבח ואם"כ הוריך חלו למעט אבל הכא לא היה על המזבח ומ"ת מנחת נסכים ומנחת כהן משיח שהם כולן כליל אמאי צריך קרא למעט אותם מפיגול והלא אינם מתרת שום דבר ויש לומר כיון שקדשו בכלי הוי כמו קרבו מתירין וקבעה בפיגול ולכך צריך קרא למעט: **תפשוט** דבעי רמי בר חמא הלכו באברים אחר הרוב. פירש בקונטרס היינו בעיא דפרק בהמה המקשה (חולין ע.) ואינו נראה לר"ת דאמאי שייכא הכא בעיא להך דהכא דהתם מיירי אם יצא חלוי ברוב אבר אי הוי כילוי או לא לכך נראה לפרש [כ] דהיינו בעיא דפרק מזבח מקדש (זבחים פז.) דאיכבעיא להו אויר מזבח כמזבח או לא כו' רובו [כז] לכבש ככבש דמי רובו למזבח כמזבח דמי תפשוט דבעי רמי בר חמא מן חיבור בעולין אי לא [כח]:

עירוב והוצאה לשבת. [כט] פירוש מתערבה הוצאה עם שאר מלאכות לשבת ולא מתערבה הוצאה עם שאר מלאכות בי"ה [ל]. לשון מורי [לא]: **אלא** דרפרס ברותא היא. ובפרק שני שעיריס (יומא סו:) אמאי נמי הא דהכא ולא דמי דילמא שאני שעיר המשתלח כו' כדאמי הכא אלא רגילות הוא [לב] בדברי [לג] תורה עניים במקום המקום ועשיריס במקום אחר: נשמט

תוספות ונותר ופיגול בחד בהמה ליכא. משמע דאי חל נותר אפיגול ה"ל נמתני' ה' חטאות ותימה הלא לא משכחת לה [לד] מתיב דאיסור לגבי מזבח דאיסור לגבי חולין איתוסף ביה לגבי גבוה ונתני ה' חטאות ונוקמה בחד בהמה לא משכחת לה: **כגון שאכל כוליא בחלבה.** תימה מ"ש מג' זיתי אלב מיהו אשמא ליכא למימר דאלב הכא מעל הכוליא ויש הכוליא ע"ג המזבח ויחול עליו נותר דבג' אחיכות לא מייני: **אין בית הבליעה מחזיק יותר מב' זיתים.** פירוש כדרך אכילה:

מסורת הש"ס

[א] (חולין קח. וש"נ), ג) (זבחים מג. מעילה ג:), ג) (חולין ט. ושם אמתא דבבא), ד) (נ' תוס' עירובין פ: ד"ה אגב ותוס' יומא פ. ד"ה ושיעורין), ה) יומא סו:, ו) (יומא עו:), ז) כ"ל בדוחק, ח) רש"ק מ"ז, ט) (דליהוי טולהון אחד. רש"ש), י) (נדל"ל חיוב רש"ש), כ) (שאלב אלב רש"ש), ל) (נ' תוס' עירובין ד: ד"ה לא ותוס' שבת יח. ד"ה לא יעמוד ועוד שם לב. ד"ה המוליא בפיו ותוס' יומא לד. ד"ה והוליא), מ) רש"ק מ"ז, נ) (ורש"י עלמנו בזבחים פז. פיי קר"ע"ש), ס) (ורש"י ביומא לא פי' כן אלא מי נמצא דזה תלי באיסור הוצאה ע"ש), ע) (וע' תוס' ביצה יב. ד"ה דילמא), פ) (ירושלמי פ"ג דאלא המצם על קרא היתה לתניא סומר ממרחק תביא לחמה),

הגהות הב"ח

(א) גמ' איתוסף ביה נמי לגבי אלב: (ב) רש"י ד"ה מנו דנאסר במתיכות טהורות משום טומאה איתסר: (ג) ד"ה כגון שאכל וכו' לבשלמא אכילת יה"כ לכתבת דזית של טוליא וכו' ולי תימא. נ"ב ל"ל ואם תקשה: (ד) בא"ד ס"כ לא. נ"ב זהו תירוץ: (ה) ד"ה זאת וכו' אמרת ומשני דלימא כל"ל והה"ל:

גליון הש"ס

גמ' ואין עירוב והוצאה. ע' קונטר מנ"א בכ"מ ד"ה מיכן ולקמן: תוס' ד"ה ונותר וכו' לא מחייב אפיגול. כלאיתא נמצאת כה:

מוסף רש"י

קומץ פיגול. שחיבר עליו לפגול בשעת קמיצה והעלהו לגבי המזבח כיון שמשלה בו אחור פקע פיגוליו ממנו, שאם פקע מיד וירד מעל גבי המזבח יעלה, והוא הדין נמי לגיכי פיגול שבעלן לגבי המזבח כיון שמשלה בהן אחור פקע פיגולן מהן, והאי דנקטו קומץ פיגול משום דאי תנא לאגבי פיגול לחוד לא הוה מינן דאי מלאכת הקטרה הוה אמינא דאם מלאכת הקטרה אינה אלא בכל מקום אמינא דאם מלאכת הקטרה אינה אלא בכל מקום אמינא דאם מלאכת הקטרה אינה אלא בכל מקום